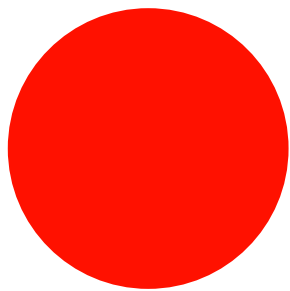

**Art Film
Fest
Košice**

Festivalový denník

**Ocenené filmy z Cannes
a Berlinale** ▶ str. 3

**Nový slovenský dokument Volanie
režiséra Erika Prausa** ▶ str. 4

**Na slovo s porotcom Panagiotisom
Kotzathanasisom** ▶ str. 5

For English
▶ page 6

**Herec Roman Luknár si dnes večer preberie cenu
Hercova misia, zajtra uvedie nový film Casino.\$k.**

Filmy nerobím pre peniaze, to sa nedá

Foto: Šimon Lupták

Roman Luknár je jeden z najvýraznejších hercov svojej generácie, diváci ho poznajú z filmov Záhrada, Fair Play, Ostrým nožom, Karamazovci a mnohých ďalších. Aj keď filmové ocenenia nepovažuje za dôležité, rovnako ako kariérne úspechy či naháňanie sa za metálami, cenu Hercova misia si dnes v Košiciach osobne preberie. Art Film Fest uvedie snímku Casino.\$k košického režiséra Jána Sabola, v ktorej Roman Luknár stvárnil jednu z hlavných postáv.

Na premiéry filmov, v ktorých účinkujete, vraj nechodíte. Čo vás presvedčilo vycestovať do Košíc?

Na premiéry v Bratislave nechodím, no do Košíc (film Casino.\$k sa natáčal v miestnom kasíne, pozn. red.) idem, pretože som tu prežil pár krásnych dní, nielen so zamestnancami kasína. Všetci ľudia okolo režiséra Janka Sabola sú slniečka a chcem si spolu s nimi pozrieť, čo sme to vlastne urobili. Keď sme sa v januári po natáčaní lúčili, prisahal som, že prídem za nimi na projekciu.

K uvedeniu tohto filmu sa pritrafila aj cena Hercova misia. Ako vnímate oceňovanie?
Nerobím kino kvôli peniazom, robím ho, pretože ma baví a dobre sa pri tom cítim. Videli ste ma niekedy na nejakom odovzdávaní cien? Nerobí mi to dobre.

S Jánom Sabolom ste spolupracovali už na jeho nezávislom filme Robinson & Crusoe, ktorý zasiahol svojho času len úzky kruh divákov, aj napriek tomu, že ho ocenili na festivale v Turíne. Ako ste sa k spolupráci s ním dostali?

Bolo to v čase, keď som sa vracal po rozvode z Madridu. Vystúpil som v Košiciach z lietadla a rovno sme začali točiť Robinsona. Bolo to v roku 2012. Janko nemá filmovú školu, vyučuje na prešovskej filozofickej fakulte a urobil si u Stana Párnického magistra z réžie. Odtiaľ šiel do Prahy a dva roky sa učil remeslo na seriáli Ulica. Vo februári 2009, keď som prišiel na Slovensko, som začal nakrúcať seriál v Markíze a tu sme sa zoznámili. Ako režisér sa nepredvádza, je praktický, vie, kde bude strih a aký záber potrebuje. Momentálne spolu pripravujeme veľmi krásny projekt. Pred

tromi týždňami sme sa boli pozrieť v sanatóriu pre duševne chorých, neďaleko Košíc, kde budeme natáčať. Film bude o režisérovi za zenitom, ktorého vytlačili z národného divadla mladí a priateľka z dávnych čias ho zavola robíť predstavenie s ľuďmi s Downovým syndrómom. Bol som tam dva dni a nechcelo sa mi odtiaľ preč. Veľmi sa na ten projekt teším.

Vraj nečítate scenáre. Akým spôsobom teda pracujete s postavou, keď nepoznáte celý kontext príbehu?

Scenár musí poznať režisér. Je to jeho film, on ho maľuje. Kamera je štetec a na paletu má hercov. Režisér si namočí štetec do farby, zamieša ju a ja ho plne rešpektujem. Som jeho materiál, on ma formuje. Všetky potrebné informácie, ktoré by som musel pracne prečítať, dostanem od neho. Na Casino.\$k sa teším, pretože neviem, o čom ten film je, poznám len svoje scény s Vicou Kerekes a Michalom Soltészom, ktorých oboch veľmi ľúbim. Teraz si ako divák pozriem, kde som to vlastne hral. Mám rád kino a keby som mal vopred prečítaný scenár a viem ako film dopadne, už by ma nezaujímalo.

pokračovanie ▶ str. 2

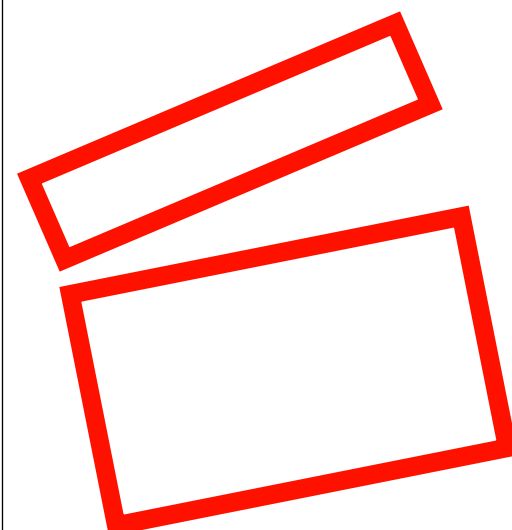
Foto: Ľubor Bachratý

Slovenský film zažíva obrodu a Art Film Fest by to mal zaznamenať

S blížiacim sa termínom festivalu sa mi spájajú príjemné pocity. Teším sa naň, teším sa na ľudí, s ktorými sa stretnem, teším sa na nové tváre a teším sa aj na tých, ktorých som nevidel celý rok. Teším sa, že uvidím zopár zaujímavých filmov a posedím si vo festivalových reštauráciách. Zo všetkých festivalových miest som si doteraz obľúbil najviac Tabačku, jej kinosálu a celé to prostredie s ňou spojené.

Podstatou festivalu sú, pravdaže, artové filmy a dúfam, že to takto chápu aj festivaloví návštevníci. Určite si v bohatom festivalovom programe nájdem niečo pre seba aj ja. Art Film Fest neobchádza ani slovenskú kinematografiu a toto prepojenie považujem za podstatné. Slovenský film zažíva obrodu a Art Film Fest by to mal zaznamenať.

Milan Lasica
prezident
Art Film Festu Košice

Teda režisérovi plne dôverujete?

Ak bude film zlý, bude to problém režiséra, nie môj. Zveril som sa do jeho rúk a verím mu.

Na základe čoho do projektov vstupujete, keďže pre väčšinu hercov a členov štábu je často smerodajný scenár?

Najpodstatnejšie je to, s kým budem spolupracovať. Mňa nezaujímá, o čom ten film je. Režisér sa mi predstaví, prípadne si pozriem jeho predošlú tvorbu, aby som poznal aj ja jeho, nielen on mňa. Prvé, čo sa pýtam je, kto bude so mnou na pláci.

Ostrým nožom, kde ste stvárnil hlavnú postavu, je debutom mladého filmára Teodora Kuhna. Do akej miery je pre vás dôležité, či je film, v ktorom účinkujete, spoločensky angažovaný či umelecky radikálny?

Je to prípad od prípadu. Ostrým nožom bol špecifický v tom, že išlo o nespravodlivosť, ktorá sa reálne stala. Sám som otcom dvoch synov a viem si predstaviť, čo prežívajú rodičia, ktorým zabijú dieťa a aj trinásť rokov po tom sú páchatelia na slobode a nič sa s tým nedeje.

Čiže pri filme Ostrým nožom vás oslovila predovšetkým téma?

Samozrejme. Ako človeka, ako občana. Potreboval som sa k tej nespravodlivosti vyjadriť. V iných prípadoch to mám s rozhodovaním pomerne jednoduché. Väčšinou ma prizývajú k spoluprácam režiséri ako Jan Hřebejk či Alice Nellis, teda ľudia, ktorí už majú niečo za sebou. No aj keď mi do Madridu svojho času zavolał Honza Hřebejk, že by ma chcel obsadiť do Krásky v nesnázich a povedal mi, že videl Záhradu, Chodník cez Dunaj, a tak ďalej, ja som sa

ho opýtal: Ty si čo natočil? Keď som totiž v 90. rokoch odchádzal zo Slovenska, veľmi známy nebol. On mi odpovedal, že začal nakrúcať neskôr a začal sa veľmi smiať, pretože niečo také mu ešte nikto nepovedal. No ja som v Madride márne hľadal slovenský alebo český film, počas dvadsiatich rokov som tam žiadny nevidel. V Španielsku o Hřebejkovi nevedia. Nechcel som ho teda uraziť, nakoniec sme si veľmi porozumeli. Keďže som materiál, ktorý režisér modeluje, rád sa odovzdám do zdravých rúk s dôverou.

Ako teda prebieha natáčanie s hercom, ktorý nevie vývoj príbehu?

Texty si vždy čítam priamo na pláci, pretože niekedy sa jednému záberu venujeme aj dve a pol hodiny, takže mám dostatok času naučiť sa pár viet. Baví ma, keď je to čerstvé, akonáhle je replika ohovorená, už je evidentné, že je naučená, stráca sa prirodzenosť. Radšej pracujem s polosurovým materiálom, pretože to produkuje zaujímavé veci, ktoré vopred nevymyslel režisér ani ja.

Zapájate sa do procesu tvorby proaktívne?

Nie som ten typ herca, ktorý by chodil za režisérom s tým, že premýšľal o svojej postave a má taký a taký nápad. Plne mu dôverujem a urobím, čo odo mňa chce.

Ako riešite situáciu, keď náhodou zistíte, že vzťah s režisérom nefunguje?

Som neprijemný, čo sa mi stalo po prvýkrát pri filme Ostrým nožom. Šiel som do projektu kvôli téme, nepoznal som Teovu tvorbu. Odvtedy som mal dve ponuky z Prahy od začínajúcich filmárov, no odmietol som ich, keď mi na otázku, koľko robia ostrých odpovedali pätnásť.

A aký názor máte na kvalitu tuzemskej televízie?

Viem sa od toho odosobniť. Seriály mi zarábajú na hypotéky. Filmy nerobím pre peniaze, to sa nedá.

Čo je pre vás esenciou dobrého herca alebo kvalitného kina? Kedy zažijete v kine diváku satisfakciu?

Mám hercov, ktorých považujem za kvalitných, no nestotožňujem sa s tým, ako rozmýšľajú. Často sa mi stane, že po tom, ako si s niektorým z nich prečítam rozhovor, odrazu naňho zanevriem, sám neviem prečo. Veľmi blízka mi je česká nová vlna, v ktorej hrajú neherci. Veľmi rád spolupracujem s Aňou Geislerovou, pretože je minimalistická. Herečka z národného divadla, ktorá je zvyknutá hrať do dvadsiateho radu, má vo filme často preexponovaný prejav.

V Španielsku ste sa venovali divadlu. Aký máte k nemu vzťah dnes?

V divadle som oslepol, čo bol pravdepodobne psychosomatický problém, štyri mesiace som bol v nemocnici. Odkedy som z neho odišiel vidím, no už tam nemôžem ísť ani ako divák. Predstavenia sme naskúšali a hrali dookola, kým boli vypredané. Keď vypredáš v Španielsku, ideš do Južnej Ameriky, teda takto môžeš hrať to isté predstavenie aj rok a pol, aj keď často ho už po dvoch mesiacoch znenávidíš.

Ako vnímate slovenskú národnú kinematografiu v porovnaní so španielskou?

Keď som začiatkom 90. rokov prišiel do Španielska, vyprodukovali 187 filmov ročne, u nás sa natočil jeden. Na Slovensku je to strednejšie, tu sa natočí pätnásť filmov za

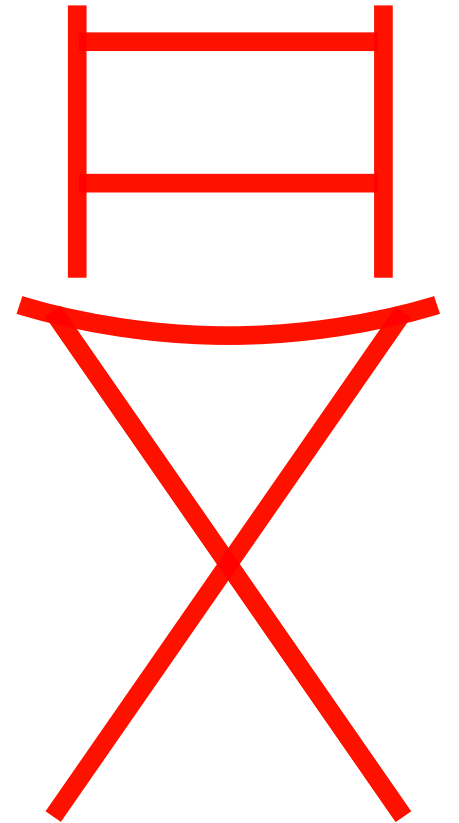
rok, v Španielsku sa toľko natočí len v Madride. Radšej mám dokumentárny film, pretože je autentický a niečo sa aj dozviem. Za posledné roky ma potešil napríklad Marhuľový ostrov Petra Bebjaka. Nie je tých filmov veľa, ale nemusíme sa za ne hanbiť, sú kvalitné.

Roberta Tóthová

Verejné udelenie ceny Hercova misia

15. júna | 17:00

Dolná brána

Festivalový tím odporúča:**Slovenské cesty do minulosti, prírody a duchovna**

Programová sekcia Slovenská sezóna je na tohtoročnom Art Film Feste zastúpená množstvom prvých i špeciálnych uvedení. Medzi premiérami dominujú najmä celovečerné debuty a pôvodné dokumenty. Okrem návštevy filmov sa diváci môžu po projekciách osobne zapojiť aj do diskusií s tvorcami, pretože práve pri sekcii Slovenská sezóna očakávame najväčšiu prítomnosť delegácií zložených z tvorcov, protagonistov a producentov.

Z programu odporúčam prvé uvedenie pôvodného dokumentu **Volanie** od režiséra Erika Prausa. Z hľadiska témy ide o jedinečný pohľad tvorcu na každodenný život mníchov z pravoslávneho kláštora Počajev. Nachádza sa v Ternopiľskej oblasti na západe Ukrajiny. Snímka prináša nevšedný pohľad do zákulisia fungovania tejto duchovnej inštitúcie a citlivo zachytáva osudy troch miestnych mníchov, ktorí za múrmi kláštora zasvätili svoj život duchovnej službe. Dosiahli tu vnútorný mier a vyrovnanie potom, ako pocítili „volanie“. Vybrali si cestu viery a pokory. Intímne i mystické aspekty miesta znásobuje spektakulárny kamerový výraz a snaha o symbolické rozprávanie.

Ďalší pozoruhodný dokument sa volá **Osamelí bežci: Ideme ďalej!** od režiséra Martina Repku, ktorý Art Film Fest tiež uvedie vo svetovej premiére. Básnická skupina Osamelí bežci vznikla v 60. rokoch minulého storočia a tvorili ju traja zástupcovia

progresívnych trendov v modernej slovenskej poézii. Menovite Ivan Laučík, Peter Repka a Ivan Štrpka. I keď sa ich cesty po čase rozišli, dokument ich približuje opäť spolu formou poeticko-priateľskej road movie. Divák má tak jedinečnú príležitosť stretnúť sa s nimi, dozvedieť sa viac o ich poézii i tvorivých peripetiách, zažiť ich priateľstvo a doslova „zabehať“ si s nimi vďaka filmovej ilúzii. Premiéra sa uskutoční za osobnej účasti tvorcov i protagonistov.

Tretím titulom je originálna dokumentárna esej o sile prírody a boji človeka s ňou s názvom **Vietor. Dokumentárny triler** od režiséra Michala Bielawského. Hlavným protagonistom trilera je nespútaný živel – vietor Halný, ktorý v podtatranskej oblasti okrem rozsiahlych materiálnych škôd spôsobuje aj značné psychické problémy miestnym obyvateľom. Režisér originálne približuje vonkajšie i vnútorné aspekty spoluzitia s vetrom, jeho ničivú silu i slabosť človeka v porovnaní s ním. Dokumentárny portrét živlu, ktorý sa určite oplatí vidieť.

V sekcii Slovenská sezóna nájdete množstvo ďalších skvelých titulov. Kto má rád slovenský film tak si tento rok určite vyberie a príde na svoje.

Martin Palúch,
zostavovateľ sekcie
Slovenská sezóna

Osamelí bežci: Ideme ďalej!

Vietor. Dokumentárny triler

Art Film Fest uvedie crème de la crème zo súčasnej svetovej kinematografie

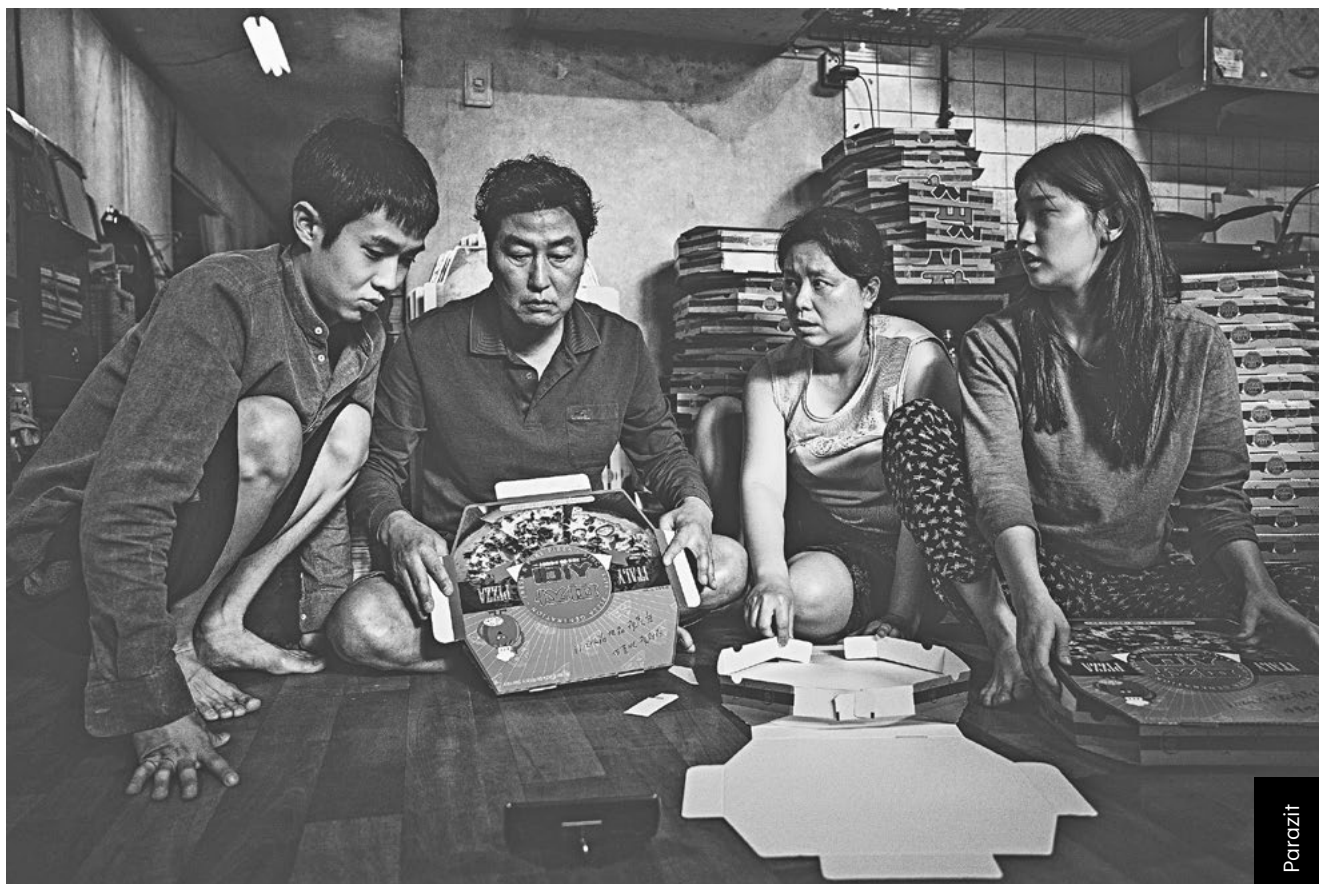
Víťazné filmy z Cannes a Berlinale oslnia Košice

Zlatá palma, Strieborné medvede a ďalšie ocenené i súťažné filmy z najprestížnejších festivalov putujú do metropoly východného Slovenska. Festivaloví diváci si medzi prvými môžu pozrieť silné príbehy vyrozprávané s filmárskym majstrovstvom.

Len pred pár týždňami si preberal juhokórejský režisér Bong Joonho najvyššie ocenenie na 72. ročníku festivalu v Cannes. Zlatú palmu totiž získala jeho čierna komédia **Parazit**, v ktorej dômyselne kritizuje spoločenské pomery. V nej ponúka brilantne vystavaný príbeh infiltrácie chudobnej rodiny do zámožného rodinného spoločenstva. Príbeh je zábavný, ale ešte viac znepokojivý. Filmovým estétom ponúka zdanlivo nepredstaviteľné spojenie hitchcockovských obrazov a buňuevolskej poetiky. „Všetci sme zdieľali tajomstvo neočakávaného spôsobu, akým nás tento film vzal naprieč rôznymi žánrami a ako rozprával zábavným, humorným a nežným spôsobom – bez akéhokoľvek súdu – o niečom takom dôležitom a naliehavom, globálnom v takom lokálnom filme, s takým krásnym účinkom na médiá a s takým porozumením toho, čím film naozaj je. Všetci sme boli fascinovaní, keď sme ho videli, a tá fascinácia rástla a rástla, a preto to bolo jednohlasné rozhodnutie,“ uviedol prezident poroty Alejandro González Iñárritu o rozhodnutí oceniť práve tento titul. „Parazit je jeden z tých filmov, kde sú slová krátke. Hoci ňou nie je, má mnohé kvality výbornej komédie: postavy a ani dej neprestávajú prekvapovať, nestráca dych, naopak, s pribúdajúcim časom naberá na intenzite v dianí aj vo významoch a funguje, aj keď nemáte ani šajnu o dianí v Kórei, či o starších filmoch

režiséra. Dostane sa pod kožu viac, než by ste čakali,“ hovorí filmová programerka a kritička Kristína Aschenbrennerová, ktorá film videla v Cannes. Parazita uvedie sekcia Okolo sveta.

Ďalším oceneným filmom v Cannes je film bratov Dardennovcov **Mladý Ahmed**, ktorý získal Cenu za réžiu. Je jednoduchým príbehom dieťaťa zasiahnutého vášňou náboženskej radikalizácie. Nikto netuší, že nenápadný 12-ročný školák Ahmed, toľko voľného času tráviaci s miestnym imámom, ktorému usilovne pomáha s modlitbami a rituálmi, sa pripravuje na vraždu učiteľky. O správnosti svojho konania nemá absolútne žiadne pochybnosti, pretože si neuvedomuje fanatizmus svojho počínania. Film si diváci môžu pozrieť v sekcii Be2Can Starter. Trojicu filmov z hlavnej súťaže festivalu na francúzskom pobreží uzatvára hororová komédia Jima Jarmuscha **Mŕtvi neumierajú** s hereckými esami ako Bill Murray, Adam Driver, Tilda Swinton, Chloë Sevigny či Steve Buscemi. Túto novinku možno vidieť v sekcii Okolo sveta.

Parazit

Slovenskú premiéru v Košiciach čaká aj šesť snímok, ktoré vyvolali rozruch na festivale Berlinale. Programová sekcia Be2Can Starter priniesie až tri Strieborné medvede. Deväťročná Benni plná nespútanej energie zosobňuje dieťa, ktorej pravidlá nič nehovoria. A aj keď je následne umiestnená v sociálno-terapeutickom zariadení, ani tam si s ňou nevedia poradiť. Lenže malá Benni sa usiluje len o jediné, a to žiť so svojou matkou. Tá sa však s jej nevypočítateľným správaním nevie vysporiadať. Dráma o zúfalej potrebe detskej lásky a bezpečnosti **Narušiteľ systému** je debutom nemeckej režisérky Nory Fingscheidt, ktorá si zaň z Berlína odniesla Cenu Alfreda Bauera.

„Nebojím sa neistoty, pretože naozaj verím, že je možné sledovať aj takéto javy. Zmätok sa objavuje, ak naň začnete myslieť. Lenže divák sa díva na obrazy a výjavy prizmou vlastnej skúsenosti, a tú mu nikto nezoberie. Všetci máme svoje jedinečné životy, tak prečo by sme nemohli mať aj svoje jedinečné asociácie?“ To sa pýta vo svojom

filme **Bol som doma, ale...** režisérka Angela Schanelec, ktorá zaň získala cenu za najlepšiu réžiu.

Strieborným medveďom za najlepší scenár bol poctený film **Pirane s detskou tvárou** Claudia Giovannesiho. Hovorí o skupine chlapcov, ktorá jazdí úzkymi neapolskými uličkami na skútroch. Päťnásroční gaueri prahnú po peniazoch, aby získali značkové odevy a tenisky. Sú zapletení do obchodu s drogami a neváhajú vytriahnuť zbraň, ak je na to príležitosť.

Návštevníci festivalu si môžu pozrieť aj ocenenú melancholickú a hnevľivú satiru **Boh existuje, volá sa Petrunia** (réžia: Teona Strugar Mitevska), nekompromisný portrét zvráteného psychopatického násilníka **U zlatej rukavičky** Fatiha Akina a ocenenú kritiku kňaza, ktorý sexuálne zneužíval chlapcov a ktorá však ukazuje aj na špičky francúzskej katolíckej cirkvi **Z milosti božej** uznávaného režiséra François Ozona.

Zuzana Sotáková

Sprievodné podujatie: Výstava The Short Films of Latbaru Starfaka

Sci-fi na druhú. Volá sa Benjamin, je umelou inteligenciou a píše scenáre

„Vyššie nad klávesnicou vášho smartfónu žije umelá inteligencia. Bola vycvičená na množstve správ a e-mailov a pokúša sa hádať, čo napíšete najbližšie. Boli sme zvedaví, čo sa stane, keď vycvičíme tento typ softvéru k niečomu inému: k písaniu scenárov pre science fiction.“ Takto sa začína film **Sunspring**, ktorým sa začala spolupráca režiséra Oscara Sharpa, vedca zaoberajúceho sa umelou inteligenciou Rossa Goodwina a Benjamin, teda umelej inteligencie píšucej scenáre. Viac o tomto experimente hovorí nová výstava v Galérii Tabačka s názvom **The Short Films of Latbaru Starfaka**.

Sharp a Goodwin vytvorili v roku 2016 prvého UI scenáristu na svete: neurónovú sieť

s dlhými krátkodobými pamäťovými schopnosťami a „nakrmili“ ho množstvom sci-fi scenárov. Tento UI scenárista, samozvaný Benjamin, vyvinul vlastný scenár tým, že dekonštruoval texty a vytvoril vzťahy medzi jednotlivými slovami a vetami. Myšlienka, že stroj dokáže cítiť a vyvolať emócie a tvorivosť, prináša väčšinou pobavené úškrny. No Goodwin tvrdí, že ide skôr o výpomoc, než náhradu ľudí. V tom istom roku vznikol **Sunspring**, ktorý v roku 2017 nasledoval film **Nie je to hra** a v roku 2018 film **Zone Out**, v ktorých si zahrál hlavnú úlohu herec David Hasselhoff.

„Táto výstava je súčasťou cyklu **Budúcnosť je teraz**. Zámerom piatich výstav, ktoré do neho spadajú, je ukázať dynamiku dnešného technického a vedeckého pokroku, ktorý

má vysoký potenciál meniť náš svet. V ňom budú prezentované diela, ktoré vznikajú na križovatke umenia, vedy a technológie,“ hovorí autorka vystaveného konceptu Katarína Živanović. „Čoraz viac priestoru v kybernetickom svete patrí robotom. A dnes je umelá inteligencia dokonca samostatným umelcom. Bližšie pozretie na tieto diela nás núti zamyslieť sa nad tým, čo vlastne znamená byť človekom. Môžeme sa pýtať,

čo môže vytvoriť umelá inteligencia, či má predstavivosť, čo je umelecké dielo, ktoré ľudské vlastnosti a správanie chceme priradiť stroju a kde nakreslíme pomyselnú čiaru,“ približuje Živanović. **zs**

Výstava Galérii Tabačka trvá do 30. júna

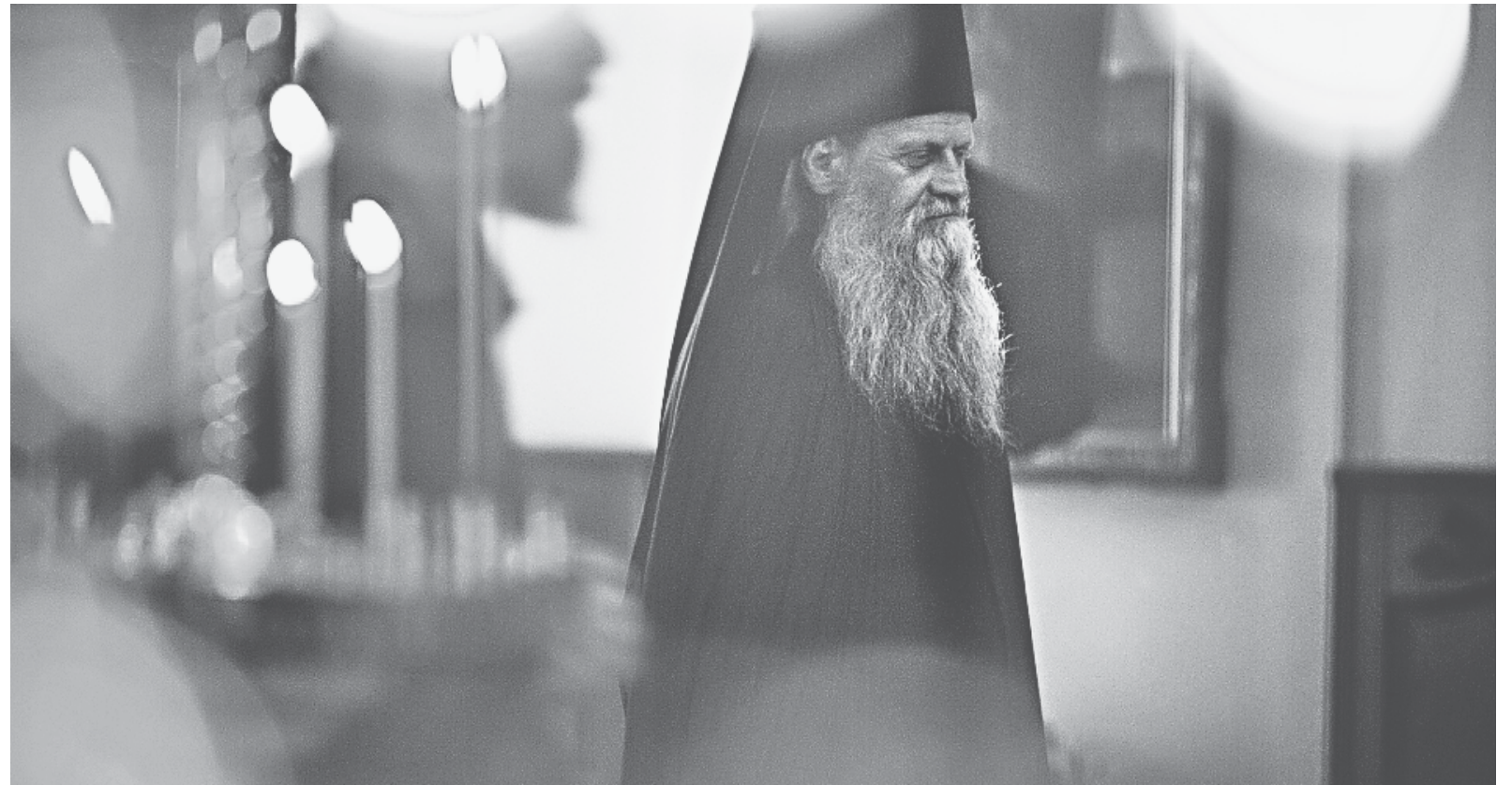
Nikdy som si nemyslel, že nakrútim film o mníchoch

Mystickosť Počajivskej lávry ma úplne pohltila, priznáva Peter Harum, ktorý mal v novej snímke Volanie na starosti strih. Štáb na čele s režisérom Erikom Prausom teraz ponúka možnosť ochutnať kúsok z mágie ukrajinského pravoslávneho kláštora aj divákovi Art Film Festu v Košiciach.

Počajivská lávra, Ternopiľská oblasť, západná Ukrajina. Mladý slovenský režisér Erik Praus a ďalší štyria členovia jeho tímu sa niekoľko rokov vracajú do miestneho pravoslávneho kláštora, aby tu zachytili (ne)obyčajný život trojice mníchov Gabriela, Vicilientia a Nazariho. „Nikdy som si nepredstavil, že budem nakrúcať film o mníchoch z kláštora. Priviedla ma k nemu náhoda. Dostal som tip na námet od kolegu na krátky publicistický film o pútnickom mieste na Ukrajine pre televíziu. Neskôr po obhliadkach nám prišla veľmi zaujímavá a silná obeta svetského života pre život pre Boha. Tak sme sa rozhodli pre trojportrét,“ hovorí o pozadí vzniku dokumentu režisér.

Z biznismena mníchom

Snímka sleduje na jednej strane osobnú cestu troch hlavných protagonistov od svetského života k vnútornej očiste a duchovnu, na strane druhej atmosféru a mystiku tohto výnimočného kláštora. „Pre mňa bolo fascinujúce sledovať príbeh troch ľudí, ktorí predtým neboli veriaci, mali rodiny, priateľky, deti, veľkú stavebnú firmu, rozbehnutý biznis a jedného dňa sa všetkého vzdali a našli cestu v duchovnom živote,“ hovorí Peter Harum a jedným dychom dodáva, že Volanie nie je len filmom o viere. „Som presvedčený, že príbeh je univerzálny, pretože veľa ľudí v dnešnej dobe trpí vo svojom živote vyhoŕaním a zamýšľa sa nad hľadáním šťastia.“ Režisér Erik Praus podotýka, že fascinujúca je aj vnútorná organizácia kláštora a riadenie celého komplexu v regióne, kde prevláda chudoba a nie sú ani normálne cesty. Okázala krása stavieb podľa neho ukazuje

postavenie cirkvi v krajine, pričom u nás by niečo také v dnešnej dobe nebolo možné.

Niekedy aj kamera musela mlčať

Pohybovať sa s kamerou a hoci malým, ale predsa filmovým štábom po kláštore, nebolo vždy jednoduché. Slovenských tvorcov od začiatku sprevádzal otec Gabriel, jeden z ústrednej trojice. Ten im obrazne i reálne otvoril dvere do mnohých jeho zákutí. Bez blahoslovenia (požehnaní) vладыку Vladimíra by však vraj filmovanie nebolo možné. Napriek tomu, kamera a kontemplatívne prostredie horského kláštora si k sebe museli nájsť cestu. Erik Praus priznáva, že niekedy to bolo naozaj náročné. „Hlavne na veľké sviatky bolo zložitá nerušiť. Niektorí veriaci na nás reagovali s opovrnutím, iní vznik filmu vítali. Samotní protagonisti boli v pohode a sami nám ponúkali nápady. Avšak mnohokrát sme im museli prispôbovať nakrúcanie, pretože mali svoje povinnosti. Každý z nich má svoje zaradenie v rámci organizácie a musí svoju prácu v rámci kláštora plniť,“ vysvetľuje mladý filmár.

Mnohé ostalo nevy povedané

Do strižne sa napokon dostalo 65 hodín materiálu, ktoré zachytávajú observačnou

metódou život v Počajivskej lávre. „Vďaka tomu, že režisér mal jednotlivé obrazy premyslené už pri nakrúcaní, v strižni sme sa sústredili najmä na asociatívnu montáž, tak, aby sme strihom a obrazom povedali čo najviac. Film pôsobí po vizuálnej a zvukovej stránke veľmi esteticky,“ hodnotí 80-minútový dokument strihač Peter Harum. Zaujímavá je aj jeho optika v porovnaní s režisérkou: jeden sa na snímku pozerá očami neveriaceho človeka, druhý presne naopak. Pôvodným zámerom režiséra bolo hovoriť vo filme viac o učení Krista, to však už bolo veľakrát filmovo spracované. Tvorcovia sa preto rozhodli nechať mnohé na nevy povedanom, transcendentálnom. „Vnímavý divák to určite odčíta,“ tvrdí Praus.

Režisér, ktorý hľadal nebo, sa k nemu priblížil na Ukrajine

Erika Prausa si mnohí môžu spojiť s jeho debutom Zem, ktorá hľadá svoje nebo. Tento dokument zaviedol diváka do rázovitej obce Pohorelá a má na konte veľmi pozitívne odozvy. Podobne ako Volanie, aj tu sledujeme príbeh konkrétnych obyvateľov, jednotlivcov vykresľujúcich obraz širšej spoločnosti, v ktorej žijú. Režisér Praus vysvetľuje: „Vo Volaní ale nesledujeme

sociálno-ekonomický stav regiónu. Naším cieľom bolo nakrútiť duchovný film o premeně troch hlavných hrdinov. Niečo podobné sa deje všade, kde sú kláštory. Protagonisti neboli predtým veriaci, až životné udalosti ich priviedli k viere, k vstupu do kláštora a k totálnej zmene života.“ Ich príbehy sa prelínajú s tajomnou atmosférou pravoslávneho chrámu a v konečnom dôsledku aj so súčasťou situáciou na Ukrajine. Tá síce nie je hlavným motívom filmu, no do novej snímky napriek tomu v istej miere presiakla.

Mária Galajdová

Film zo sekcie Slovenská sezóna Volanie hrajú:

15. jún | 20:00
Kino Úsmev VSE Cinema

20. jún | 11:30
Kino Slovan hashtag.sk Cinema

Artfilmujete? Pozor, divácka cena začína!

Cinepassy na budúcoročný festival Art Film Fest Košice aj premiové výhry od televízie JOJ môžu byť vaše, stačí sa zapojiť do súťaže.

A vôbec to nie je náročné! O čo ide a ako na to? Všetko podstatné zistíte, keď budete čítať ďalej.

Cena pre najaktívnejšieho diváka

Vyhrá ten alebo tá, ktorý alebo ktorá navštívi počas 27. ročníka najviac filmových predstavení (navštívené predstavenia sa

časovo nemôžu prekryvať). Meno víťaza/ky, ktoré nám vygeneruje rezervačný systém 22. 6. 2019 o 19.00 hodine, zverejníme na www.artfilmfest.sk a sociálnych sieťach

24. 6. 2019, aj počas Záverečného ceremonálu. Cenou bude voľný cinepass na ďalší ročník AFF a toľko plechoviek piva Pilsner Urquell (v prípade výhercu/kyne nad 18 rokov), koľko filmov videl/a počas festivalu. Partner súťaže spoločnosť Plzeňský Prazdroj Slovensko, a.s. odovzdá výhru víťazovi najneskôr do 1. 8. 2019.

Divácka cena JOJ Cinema za dlhometrážny film

Súťaž televízie JOJ o najlepšie dlhometrážny film prebehne prostredníctvom internetového hlasovania. Víťazný titul bude vyhlásený na záverečnom ceremonáli 22. 6. 2019. Do súťaže budú zapojení všetci hlasujúci a víťaz získa pozvánku na nakrúcanie

relácie Inkognito od TV JOJ a automobil Kia na víkend od spoločnosti MOTOR – CAR Košice s.r.o. alebo pozvánku na nakrúcanie relácie Inkognito a darčekový balíček.

Divácka cena za najlepšie súťažný krátky film

Zapojiť sa môžete aj do diváckej súťaže o najlepšie krátky film, a to prostredníctvom internetového hlasovania. Víťazný titul bude vyhlásený na záverečnom ceremonáli v sobotu 22. 6. 2019. Vyžrebovaný divák či vyžrebovaná diváčka získa voľný cinepass na ďalší ročník AFF, ktorý mu odovzdá organizátor ART FILM FEST s.r.o. 1. 6. 2020 a spoločnosť Tuli.sk, s.r.o. mu/jej poskytne Tuli vak Relax.

Na slovo s porotcom Medzinárodnej súťaže hraných filmov:

Vyhľadávam originalitu v príbehu aj v jeho spracovaní

Grécky filmový kritik a novinár Panagiotis Kotzathanasis sa po dvoch rokoch vrátil na Art Film Fest Košice, aby s ostatnými porotcami rozhodol o filme, ktorý získa cenu Modrého anjela. Aj keď je v hľadáčku jeho záujmu najmä ázijská kinematografia, živo sa zaujíma aj o ďalšie regióny. Sleduje nielen domácu, grécku, ale napríklad aj slovenskú kinematografiu.

Na Slovensku nie ste prvýkrát, dokonca ani prvýkrát na Art Film Feste v Košiciach. Ako vnímate tento festival, jeho program či mesto?

Fakt, že Košice sú pomerne pokojné a bez-problematické mesto v konečnom dôsledku pomáha atmosfére festivalu. Naozaj to dáva možnosť sústrediť sa na program samotný a skutočnosť, že festivalové miesta sú blízko pri sebe, to ešte umocňuje. Vyzerá to, že program je zameraný na diverzitu, ponúka filmy rôznych žánrov, z rôznych krajín a rôznych štýlov. Pre mňa je to ideálny spôsob ako naprogramovať festival. Očakávam teda, že si veľmi užijem program aj mesto.

Tento rok ste porotcom. Máte nejaké očakávania od filmov v Medzinárodnej súťaži hraných filmov, ktorú budete sledovať?

Pozerám veľa filmov a fakt, že teraz v súťaži uvidím väčšinu filmov vôbec po prvýkrát, je naozaj príjemným prekvapením. Okrem toho očakávam a dúfam v originalitu v podobe príbehu a jeho prezentácie a, ako som už povedal, rôznorodosť.

Byť porotcom je výzva. Niekoľko ľudí musí prísť k spoločnému rozhodnutiu. Niekedy je voľba jednohlasná, ale niekedy si rozhodovanie vyžaduje dlhé debaty. Máte rád túto úlohu?

Ja si rozprávanie o filmoch viem užžiť, preto na túto otázku odpoviem, že určite áno. Ako vidím, tohtoročná porota je zložená

z ľudí z rôznych prostredí filmového priemyslu, a to pravdepodobne bude viesť k zaujímavým diskusiám o súťaži. Viem, že môj vkus môže byť trochu zvláštny, ale kvalita zvyčajne stojí nad osobnými preferenciami, preto som si istý, že celý proces výberu bude skôr potešením.

V minulosti ste videli a dokonca aj recenzovali nejaké slovenské filmy. Čo si myslíte o našej kinematografii?

Nemám rád zovšeobecňovanie, ale môj názor je, že mnoho európskych filmov sa snaží byť, občas až príliš, umeleckými. A to, aby sa odklonili od všetkého, čo sa považuje za mainstream, a v podstate aj od Hollywoodu. Myslím si, že táto taktika narúša ich kvalitu. V prípade slovenských filmov sa ale táto tendencia zužuje do takej miery, že im dovoľuje byť ľahko pozerateľnými a zároveň mať hĺbku. Preto cítim, že sa vaša kinematografia posúva skôr zaujímavým smerom. Film Špina, ktorú som videl pred dvomi rokmi, je skvelým príkladom toho, o čom hovorím.

Ste z Grécka, odkiaľ pochádzajú zaujímavé, v kontexte nedávnych národných kinematografií, aj jedinečné filmy. Aká je teda podľa vás grécka kinematografia?

Počas posledných rokov sa urobilo pár krokov vpred a pre grécku kinematografiu je určite prospešné, že celý koncept „gréckej divnej vlny“ je dnes medzinárodné uznávaný, špeciálne prostredníctvom filmov

Yorgosa Lanthimos, ktorý je jej najvýraznejším predstaviteľom. Pokiaľ ide o modernejšiu grécku kinematografiu, tak si myslím, že sme stále na takmer infantilnej úrovni, najmä pokiaľ ide o spôsob, akým je filmový priemysel organizovaný. No zdá sa, že sú tu nápady, takže cítim nádej do budúcnosti. Ak mi dovolíte návrh, myslím si, že Suntan od Argyrisa Papadimitropoulosa je film, ktorý by si mal pozrieť každý.

Vašu špecialitou je však ázijská kinematografia. Prečo sa o ňu zaujímate?

Najradšej mám originalitu ich príbehov. Je v nej množstvo filmárov, ktorí tvoria jedinečné príbehy, o ktorých nikto nepočul. A tým „nikto“ myslím západné publikum. To je to, čo ma najviac priťahuje ku kinematografii z tohto regiónu. Uvedomujem si, že opäť zovšeobecňujem, ale mám pocit, že Hollywood vyčerpáva sám seba obrovským množstvom filmov vyrábaných každý rok. Skutočnosť, že originálne scenáre sú dosť vzácne, minimálne v mainstreamovom filme, hovorí za všetko. Európa tak trochu uviazla v nedostatku finančných prostriedkov a v „posadnutosti“ arthouseovou estetikou, aj keď existuje veľa výnimiek. Preto

či Harry Potter. Režijne debutoval v roku 2011 filmom Coriolanus, v ktorom si zahral aj hlavnú úlohu. To zopakoval aj pri ďalšom filme o Charlesovi Dickensovi s názvom Vášne medzi riadkami. Ako sám priznáva, tentokrát to tak nechcel, ale pri zháňaní financií na film, ktorý sa nakrúcal v Srbsku, dostával veľmi často otázku, či v ňom bude hrať aj on. Podľa reakcií usúdil, že je to nevyhnutné a na stvárnenie si vybral postavu Alexandra Puškina, najvýznamnejšieho petrohradského učiteľa baletu. Za svoj výkon bol ocenený na festivale v Tokiu.

Podľa kritika Variety Petra Debrugého sa dlhé roky verilo, že si Nurejev svoj útek naplánoval, film však ponúka výklad, v ktorom to považuje za spontánne rozhodnutie, a tým aj za vrtoch, ktorý mu úplne zmenil život. „Vyrcholenie na letisku, ktoré diváci uvidia, je tou scénou, v ktorej do seba zapadnú všetky Fiennesove narážky a ktorá nám dá odpoveď na záhadnú otázku Nurejevovej motivácie,“ doplna kritik. Hlavnú postavu filmu, plného úchvatných baletných scén, stvárnil Oleg Ivenko, hoci najprv mala úloha pripadnúť Haydenovi Christensenovi. Ten po zranení však nedokázal naplniť veľké očakávania režiséra. Po ich boku sa objaví aj obľúbený ukrajinský tanečník Sergej Polunin.

Nikým nevidené

Vidieť ho potom tancovať, tak urputne, že vám padne sánka, môžete aj v dokumente režisérskej súrodeneckej dvojice Jacqui a David Morrisovci (dokumenty McCullin a Attacking

mám pocit, že budúcnosť kinematografie leží na ázijských filmoch. Najmä teraz, keď nedávne politické zmeny v krajinách, ako sú Indonézia a Malajzia, umožňujú viac kreatívnej slobody.

Keď je reč o ázijskej kinematografii, Art Film Fest má sekciu, Prísľuby z východu, venovanú len jej. Ktorý z filmov by ste odporučili divákovi?

Moja priateľka Kristína Aschenbrennerová, ktorá sekciu zostavuje, má skvelý filmový vkus a som veľmi rád za jej tohtoročný výber. Všetky filmy sú zaujímavé, a fakt, že sú také rozdielne je definitívnym potvrdením pozitív tejto sekcie. Ak by som však mal niečo vybrať, boli by to filmy Vzplanutie a Zabíjanie, čo sú dva z mojich obľúbených počínov minulého roka. Prvý kvôli jedinečnému spôsobu, akým Lee Chang-dong uchytil príbeh od Harukiho Murakamiho a zmenil ho v niečo kompletne iné, no tiež skvelé. A druhý kvôli prezentovaniu jedinečného, ale vysoko realistického pohľadu na celý koncept samurajov, najmä počas jeho posledných dní.

Zuzana Sotáková

Oplatí sa vidieť! Nakuknite do života ruského tanečníka.

Utekol pred KGB. V Košiciach bude dvakrát

V duši každého umelca sa aspoň raz za život objaví túžba zažiť moment, ktorý by bol hodný sfilmovania. Nie každému sa to však podarí. No život ruského baletného umelca Rudolfa Nurejeva, ktorý zomrel pred vyše 26 rokmi, stál za sfilmovanie viackrát. Na festivale Art Film Fest si tak môžete v sekcii Variety Select užžiť dvojitú dávku tohto tanečníka par excellence,

o ktorom natočil hraný film **Biela vrana** Ralph Fiennes a biografický dokument **Nurejev** dua Jacquia a Davida Morrisovcov. Básnik tela, ako ho zvykli nazývať, sa narodil v trans-sibírskom vlaku na Sibíri a svoju baletnú kariéru začal v Petrohrade. Nebol však šťastný a rozhodol sa pre niečo, čo sa predtým nepodarilo nikomu inému. Ako prvý sovietsky umelec počas studenej vojny v roku 1961 utiekol na Západ. Hoci sa mu v tom KGB snažila zabrániť, ušiel a vyvolalo to medzinárodný záujem. Keď sa ho pýtali, prečo to urobil, povedal: „Je to život šikanovania, pre umelca tak, ako aj pre všetkých ostatných. Bolo mi povedané, čo si mám myslieť, čo mám čítať, ako tráviť svoj voľný čas a kto by mohol byť mojimi priateľmi ... súkromný život v Sovietskom zväze je nemožný.“

Plán alebo vrtoch?

Životopisnú drámu inšpirovanú jeho osudmi a knihou spisovateľky Julie Kavanagh Rudolf Nurejev: Život si zobral pod taktovku herec Ralph Fiennes, známy z filmov ako Búrliivé výšiny, Schindlerov zoznam, Anglický pacient

the Devil: Harold Evans and the Last Nazi War Crime). Naskytne sa vám možnosť užžiť si mnoho tanečných záznamov, ktoré doteraz nikto nikdy nevidel, a aj podľa kritika Owena Gleibermana nič nevyhovuje Nurejevov príbeh lepšie ako pohľad na jeho najskvelejšie výkony. S precíznou chronológiou vyrozprávaný príbeh ponúka aj výpovede jeho priateľov, kolegov a životopiscov. Samotný tanečník odhodlane pokračoval po úteku v tanci s Kráľovským baletom v Londýne a v rokoch 1983 až 1989 pôsobil ako riaditeľ baletu Parížskej opery. Produkoval vlastné interpretácie mnohých klasických diel, ako napríklad Labutie jazero či Giselle. Vidieť ho tancovať, v tomto prípade na filmovom plátne, stojí naozaj za to.

Lucia Čížová

Filmy zo sekcie Variety Select: Art Films hrajú:

Biela vrana

14. júna | 16:30
Kino Slovan hashtag.sk Cinema
17. júna | 17:30
Kino Úsmev VSE Cinema

Nurejev

14. júna | 13:15
Kulturpark 2 JOJ Cinema
17. júna | 21:30
Kulturpark 2 JOJ Cinema

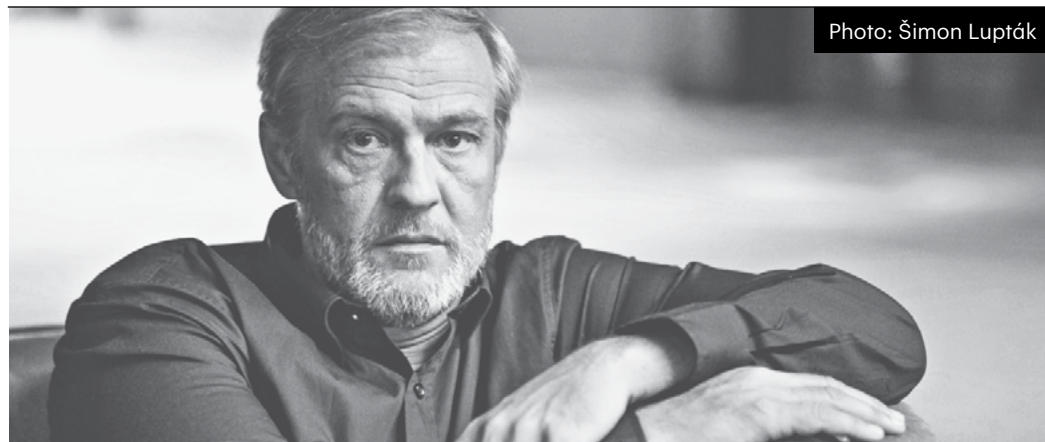

Photo: Šimon Lupták

This evening, actor Roman Luknár will receive the Actor's Mission Award; tomorrow he presents the film *Casino.\$k*.

If I'd already read the script, I wouldn't enjoy the film as a viewer

Roman Luknár is one of the most notable Slovak actors of his generation, familiar to audiences from films such as *The Garden*, *By a Sharp Knife*, *The Karamazovs* and many others. Though he doesn't place much importance on winning awards, recognizing achievements and chasing goals, he has come to Košice to accept the Actor's Mission Award in person at today's AFF opening ceremony.

You reportedly don't attend the premieres of your own films. In that case, what has brought you all the way to Košice?

Well, I don't go to premieres in Bratislava, but I've come to Košice because I spent a few lovely days here, and not just with the casino staff (editor's note: the film *Casino.\$k* was filmed at a local casino). All the people surrounding director Janko Sabol are rays of sunshine, and I want to see along with them what we created together. In January, when we said our goodbyes after the shoot, I promised to come back for the screening.

On top of the screening, you're receiving the Actor's Mission Award. How do you feel about awards?

I don't do movies for the awards; I'm in it for the enjoyment I get out of it. Have you ever seen me accept an award? It's not my thing.

Word has it that you don't read scripts. If that's the case, how do you work with your character when you aren't familiar with the entire context of the story?

The director has to be familiar with the script. It's his film; he's the painter. The camera is his brush, and on his palette are his actors. The director dips his brush into the paint, mixes it, and I fully respect that. I'm his raw material; he shapes me. All the information I would otherwise have to dedicate time to reading I get from him. I'm looking forward to seeing *Casino.\$k*, since I don't know what it's about; I only know my own scenes with Vica Kerekes and Michal Soltész, both of whom I love dearly. Now, as a viewer, I get to see what it was that I actually took part in. I like movies, and if I'd already read the script and knew how the film played out, it wouldn't interest me.

The festival team recommends:

Slovak journeys into the past, the natural world and the spiritual domain

From among this year's selection, I recommend the premiere of director Erik Praus's original documentary *The Calling*. In terms of subject, it offers a one-of-a-kind glimpse into the everyday lives of monks in the Eastern Orthodox monastery of Pochajiv Lavra, in western Ukraine's Ternopil Oblast. This remarkable, behind-the-scenes look into the workings of a religious institution sensitively captures the stories of three monks who have dedicated their lives to the service of God. Since recognizing their "calling", they have found inner peace and balance within the monastery's walls, taking a path of faith and humility. Both the intimate and mystical aspects of the place are magnified by spectacular camerawork and purposefully symbolic storytelling.

Another noteworthy documentary is *The Lonely Runners* from director Martin Repka, also being world-premiered at Art Film Fest. The Lonely Runners were a poets' collective that formed in the 1960s, comprised of three representatives of modern Slovak poetry's most progressive trends: Ivan Laučík, Peter Repka and Ivan Štrpka. Though their ways eventually parted, this documentary reunites them in the form of a road movie about poetry and friendship, giving the viewer a unique opportunity to meet the Lonely Runners, learn more about their poetry and their creative highs and lows, experience their friendship and literally "run" with them thanks to the illusion of film. The premiere screening will be held with the filmmakers and the protagonists themselves in attendance.

Does that mean that you trust the director completely?

If the film turns out badly, it's the director's problem, not mine. I've placed myself in his hands, and I trust him.

How do you choose to participate in a project, given that most cast and crew members' choices are so often based on the script?

The most important thing is who I'll be working with. I'm not interested in what the film's about. The director introduces himself to me, or I might take a look at his previous work so that I can get to know him, not just vice-versa. The first thing I ask is who's going to be with me on set.

By a Sharp Knife, where you play the main character, is the debut of young filmmaker Teodor Kuhn. How important is it to you whether a film you appear in is socially engaged or artistically radical?

It varies from case to case. *By a Sharp Knife* was special in that it was about an injustice that really happened. I myself am a father of two sons, so I can imagine what parents might experience if their child had been murdered, the culprits were still at large 13 years later and nothing was being done about it.

So would it be safe to say that it was mainly the subject matter of *By a Sharp Knife* that appealed to you?

Naturally. As a person, as a citizen. I needed to speak my mind about this injustice. In other cases, choosing projects is a pretty simple process for me. Mostly it's directors like Jan Hřebejk or Alice Nellis who invite me to work with them, filmmakers with some experience under their belts.

How does it work when you shoot a film with an actor who doesn't know the whole story?

I always read my lines right on set; we'll sometimes spend two and a half hours on a single scene, so I've got enough time to learn a few lines. I like it when it's fresh. Once you've spoken a line a few times, it sounds rehearsed, it loses its naturalness. I prefer to work with semi-raw material, since interesting things can happen then, things that neither the director nor I originally thought of.

Roberta Tóthová

Photo: Ctibor Bachratý

Slovak film is experiencing a revival, and Art Film Fest should reflect that

The run-up to the festival: a time, for me, of positive associations. I look forward to the festival itself, to the people I'll meet, to new faces and to those I haven't seen since last June. I look forward to seeing some interesting films and unwinding at the festival restaurants. Of all the festival venues, my favourite so far is *Tabačka*, both the cinema and the entire space surrounding it.

Of course, the essence of the festival is art cinema, and I would hope that its visitors agree. Given the varied festival programme, I have no doubt that I'll find something that suits me. Art Film Fest doesn't shy away from Slovak cinema, either, and this is a connection I consider important. Slovak film is experiencing a revival, and Art Film Fest should reflect that.

Milan Lasica

President of Art Film Fest Košice

The Wind. A Documentary Thriller

My third recommendation is *The Wind. A Documentary Thriller* from director Michał Bielawski, an original documentary essay on the natural elements and humankind's struggle with them. The thriller's central protagonist is a force of nature – the wind known as Halny. When Halny blows in the High Tatras' foothills, it causes not only extensive material damage, but also psychological problems among the local population. The director provides an original portrayal of the external and internal aspects of

coexistence with the wind, its destructive power and humankind's weakness in comparison. This documentary portrait of a natural force is highly worth watching.

Between these and the many other excellent titles in this year's Slovak Season section, fans of Slovak cinema will doubtlessly find what they're looking for.

Martin Palúch,
section programmer,
Slovak Season

Kunsthalle

20:00 Slávnostné otvorenie | *Opening Ceremony*
na pozvánky | *on invitation*

Kulturpark JOJ Cinema

K2 13:15 Nurejev | *Nureyev* (VA)
r. Jacqui Morris, David Morris, 2019, 109' doc. {EV/x/sk}

K1 16:00 Punk je hned! | *Punk Never Ends!* (SS)
r. Juraj Šlauka, 2019, 75' {SV/en/x}

K2 16:15 El Pepe, život na vrchole |
El Pepe: A Supreme Life (AW)
r. Emir Kusturica, 2018, 73' doc. {OV/en/sk}

K1 18:30 Grey Gardens | *Grey Gardens* (MS)
r. David Maysles, Albert Maysles, Ellen Hovde,
Muffie Meyer, 1975, 94' doc. {EV/x/sk}

K2 19:00 Funan | *Funan* (EP)
r. Denis Do, 2018, 84' anim. {OV/en/sk}

K1 21:00 Aniara | *Aniara* (EC)
r. Pella Kågerman, Hugo Lilja, 2018, 106' {OV/en/sk}

K2 21:30 Invázia | *Invasion* (LA)
r. Shahram Mokri, 2017, 102' {OV/en/sk}

Kino Slovan hashtag.sk Cinema

14:00 Tiene zabudnutých predkov |
Shadows of Forgotten Ancestors (MS)
r. Sergei Parajanov, 1964, 91' {OV/en/sk}

16:30 Biela vrana | *The White Crow* (VA)
r. Ralph Fiennes, 2018, 127' {OV/en/sk}

19:00 Všetko je pravda | *All Is True* (EC)
r. Kenneth Branagh, 2018, 101' {EV/x/sk}

21:00 Ničiteľka | *Destroyer* (AW)
r. Karyn Kusama, 2018, 121' {EV/x/sk}

Kino Úsmev VSE Cinema

15:30 Ja, ty, on, ona | *Me, You, He, She* (NO)
r. Volodymyr Zelensky, David Dodson, 2018, 96' {OV/x/sk}

18:30 Dvojité životy | *Non-Fiction* (EC)
r. Olivier Assayas, 2018, 107' {OV/en/sk}

20:45 Thunder Road | *Thunder Road* (IN)
r. Jim Cummings, 2018, 91' {EV/x/sk}

Kino Tabačka

16:00 Srbenka | *Srbenka* (MS)
r. Nebojša Slijepčević, 2018, 72' doc. {OV/en/sk}

Art Film Fest súťaž o cinepassy!

Chcete vyhrať cinepass na budúcoročný Art Film Fest? Ste zamotaní do sociálnych sietí? Zverejňujte svoje zábery na Instagrame a označujte ich hashtagom **#artfilmujeme** Možno sa šťastie usmeje na vás! Naša malá porota, zložená z organizátorského tímu, každý deň ocení jednu instagramovú fotografiu z predchádzajúceho dňa, ktorú potom zverejní vo festivalovom denníku a ktorej autora či autorku odmení cinepassom. Ocenené fotografie by mali zachytávať atmosféru festivalu a prinášať jedinečný pohľad na jeho dianie. Tešíme sa na zábery!

HAIR FACTORY
KOŠICE

20% zľava na vlasové produkty

Platnosť kupónu: do 30. 7. 2019

Art Film
Fest
Košice

Autor všetkých fotografií:
Čiřbor Bachratý

ORGANIZÁTOR: **ART FILM FEST s.r.o.**

SPOLUORGANIZÁTORI: **KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA**, **KOŠICE**, **rop** (regionálny operačný program), **LGM**, **KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ**

PODUJATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITYNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNÉHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU UNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.

TOTO PODUJATIE SA REALIZUJE VĎAKA PODPORE KOŠICKÉHO SAMOSPRÁVNÉHO KRAJA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETERA PELLEGRINIHO. FESTIVAL JE REALIZOVANÝ VĎAKA FINANČNEJ PODPORE PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: **AVF AUDIO VIZUÁLNY FOND**

GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER: **Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.**

HLAVNÍ PARTNERI: **TIPOS**, **inogy**, **novis**, **Nadácia SPP**, **TRANSPETROL**, **Slovnaft**

OFICIÁLNE AUTÁ: **MOTOR - CAR Košice s.r.o.**

OFICIÁLNY HOTEL: **hotel asmin**

LOGISTICKÝ PARTNER: **DHL**

REKLAMNÍ PARTNERI: **SKPAY**, **SPONSKÁ POŠTA**, **Nadácia U. S. Steel Košice**, **KERAMON**, **MAGNA**, **KINO USMEV**, **TABAČKA KULTURFABRIK**, **oupark**, **PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA**

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: **TVJOJ**, **KINO SÁLA**, **COOL CINEMA**, **Hashtag**, **FILM EUROPE**, **TAPER**, **CPK SLOVAKIA**, **OMNIA 2000 a.s.**, **OMNIA KLF**, **OMNIA Holding SE**, **AXIS**, **FORZA CZ**, **BIO-ENERGO CONSULTING**

OFICIÁLNI DODÁVATELIA: **BARZUZ**, **FRESH Plus**, **Pilsner Urquell**, **tuli**, **RÖMERQUELLE**, **HAIR FACTORY KOŠICE**, **LYVINA**, **Chateau GRAND BARI**, **CARPANO**, **TATRASVIT**, **NOV**, **ZEBRA**, **VICTOR**, **demisport**

MEDIÁLNI PARTNERI: **FE Československo Channel**, **Be2Can Channel**, **RÁDIO EXPRES**, **RÁDIO KOŠICE**, **SME**, **Korzár**, **slovenka**, **Forbes**, **kam do mesta**, **WebNoviny**, **bigmedia**, **homemedia**, **codes creative**, **KošiceCityGuide**, **film**, **OPD**, **NOZZ**, **diva.sk**, **ONLINE BARDEJOV**, **neodcp**, **TelekomCLOUD**, **OnLine**, **GOSH**, **Canon**

PARTNERI: **AUTOCONT**, **TeleDom.sk**, **FABRIKA NA REKLAMU**, **Košice región turizmus**, **slido**, **SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV SLOVAK FILM INSTITUTE**, **SPI**, **FILMBOX**, **B24L**, **Esterle & Esterle video production**, **MINOSERVIS**